

Emile van Daalen Meijer

Emile Paul van Daalen Meijer is geboren op 15 juli 1914 in Buitenzorg. Hij was de zoon van Emile Carel Theodoor van Daalen Meijer en Louise Hélène van der Bent. Hij had twee broers Max (1907) en Ignace Frans Theodore (1919-1943), en twee zussen; Lenie Louise (1909) en Louise (1917).

In 1937 was hij scoutsleiding bij de Katholieke Groep 8, Blauwe Troep in Batavia. Zijn vader was daar sinds 1929 hopman.

Alle drie de broers werden tijdens de oorlog als krijgsgevangene geïnterneerd. Emile was sergeant bij de infanterie. Hij vertrok op 25 januari 1943 met de *Tacoma Maru 2* met 2000 krijgsgevangenen (allen Nederlanders) uit Tandjong Priok (haven van Batavia) naar Singapore. De mannen waren deels afkomstig uit het kamp Patekoan in Batavia. Dit transport werd aangeduid als Java Party 10, het 10^e krijgsgevangentransport dat van Java vertrok. Na aankomst in Singapore werden de krijgsgevangenen overgebracht naar het Changi-kamp. Later werden ze met de trein overgebracht naar Ban Pong aan het beginpunt van de Birmaspoorweg in Thailand.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout

gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Alle broers kwamen uiteindelijk terecht in Japan. Emile werd tewerkgesteld in kamp Fukuoka 17B. Hij moest daar werken in de kolenmijn van de Mitsui Mining Co, Miike Coal Mine. Ze werkten dag en nacht, in 3 ploegen. Zijn broer Max zat in kamp Fukuoka 7B. De gevangenen werkten in 6 kolenmijnen. Ignace kwam terecht in kamp Hakodate 1B. Hij is daar overleden op 5 april 1943.

Meer informatie

[Het nieuws van den dag voor Nederlandsch-Indië » 17 jul 1914 - Art. 55 | Delpher](#)
[Emile Paul "Emile Paul" van Daalen Meijer \(1914-\) » Stamboom Mollet, van de Pol, ea » Genealogie Online](#)

[Ignace Frans Theodore van Daalen Meijer \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[Tacoma Maru 2](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Kampen in Japan \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Fukuoka 17B](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Het Indische Leidersblad, mei 1937

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.